

вън изрядно.,,

Феликсъ сторилъ дѣломъ това искуство и не ся удостоилъ успѣхъ, безъ да иска; но хонкота да ся нашелъ верху главата на едно отлично училище оно было обаче лишено отъ всяко ба страна.

Училището Рисановско было лошо, по-же преждій наставникъ былъ лишенъ отъ две нужны качества. Не любилъ дѣцата; не любилъ должностите си, и слѣдователно не получилъ никаково удоволствіе отъ наставленіе. Дѣцата гы было страхъ отъ него, какъто онъ истый ся боялъ отъ часовете на преподавашето. Въ това училище не ся явлавали чистота понятія на вѣроисповѣданіе, нито навыки нравственни; на противъ тамо существувавши всите пороцы на едно пренебрежено юночество, лѣностъта невѣжеството, и неучтивота. Вещественното состояніе на училището было такожде въ лошо состояніе; то было истроено на землята тѣсно и влажно. Стѣни дноголи сѣдалища и трапези расчупени. Феликсъ астролѣль слезы когда во первыхъ влезъ въ това училище, но вмѣсто да ся отчае онъ ся успѣшилъ да го содѣла едно отъ прекрасните, ги ся разсудилъ чистосовѣстно како да положи чистота дѣйствіе своето желаніе.

Феликсъ като опредѣлилъ точно своето ведечертаніе, предпріялъ съ дерзновеніе това Гайло на обновленіе, което имало нужда да речеме отъ едно истинно юначество. Рѣнато начальъ своего преподаваніе отправилъ